

דְּדוֹד מִלְפָּא שְׂרִיא בִּיהַ, לְאַתְהִנָּאָה מִזִּיּוֹא
 דְּאַסְפֵּקְלִרִיא דְּנִהְרָא וְהַאֲרֵץ הַדּוּם רַגְלֵי זְהוּ הַרְקִיעַ שְׁדוּד הַמֶּלֶךְ שׁוּרָה בּוֹ
 וְהִיא הַמַּלְכוּת שְׁתַּחַת רַגְלֵי הַנְּצַח וְהַהוּד שְׁמִקְבֶּלֶת מִן ז"א לְהַתְהַנּוֹת מִזִּיּוֹ אֹרּוֹתִיָּה הַמְאִירָה
 דְּרַךְ מְרָאָה. וּבְנִין דְּבַעֵי לְאַתְפִּשְׁטָא יִתִּיר לְתַתָּא אָמַר
 הַדּוּם רַגְלֵי וּמְשׁוּם שְׁרַצְתָּה לְהַתְפִּשֵׁט אֹרּ הַבִּינָה יוֹתֵר לְמַטָּה בְּאַרְץ וּבְשָׁמַיִם
 הַגְּשָׁמִיִּים אָמַר הַדּוּם רַגְלֵי שְׁתַּתְפִּשֵׁט עַד בַּחֲנִיַת הַרְגָלִיִּים. אֵיזָה בֵּית אֲשֶׁר
 תִּבְנֶנּוּ לִי, דָּא בְנִין בֵּית מִקְדָּשָׁא הַבֵּית שְׁלַכְבוּד ה' הוּא בְנִין בֵּית
 הַמִּקְדָּשׁ מְקוּם הַמַּלְכוּת. וְאֵיזָה מְקוּם מְנוּחָתִי, דָּא בֵּית קְדָשׁ
 הַקְּדָשִׁים דְּלְתַתָּא וּמְקוּם מְנוּחָתִי זֶה בֵּית קוֹדֶשׁ הַקּוֹדְשִׁים שְׁלַמְטָה בַּעוּה"ז.

שלש פעמים משכן שבפסוק כנגד המשכן במדבר המשכן בשילה ובית המקדש
 בימי שלמה

אֲבֵל תָּא חַזִּי, אַבְל בַּא וְרָאָה כָּל זְמַנָּא דְּאַזְלוּ יִשְׂרָאֵל
 בְּמִדְבָּרָא, הָוָה לְהוּ מְשָׁכֵן, כָּל זְמַן שְׁהַלְכוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבַר הִיא
 לְהֵם מְשָׁכֵן עַד דְּאַתּוּ לְשִׁילָה, וְהָוָה תַּמָּן. עַד שְׁהַגִּיעוּ לְשִׁילָה וְהִיא שֵׁם
 הַמְשָׁכֵן יוֹתֵר קַבֵּעַ שְׁהִיא לוֹ כְּתָלִים מְאַבֵּן אַבְל הַגַּג עַדִּין נִשְׁאַר יִרְיעוֹת עִיזִים וְהִיא בַּחֲנִיָּה
 מְמוּצַעַת בֵּין בֵּית לְמְשָׁכֵן וְזֶהוּ מְשׁוּם שְׁהִיא שְׁיִיכוֹת וְחִיבוּר בֵּין הַמְשָׁכֵן לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שְׁלֹא
 יְהִיָּה הַבְּדֵל גְּדוּל בְּבַחֲנִיַת הַקְּדוּשָׁה וְזֶהוּ שְׁאֵמֵר. וְדָא אֵיִהוּ רָזָא, לְאַמְשָׁכָא
 דָּא בְּדָא, וְזֶהוּ הַסּוּד שְׁהִיא מְשָׁכֵן שִׁילָה בְּבַחֲנִיָּה מְמוּצַעַת כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ קְדוּשָׁה

מבחינת בית העליון למשכן התחתון וְלֹא־עָלָא דָּא בְּדָא, לְאַתְקֶשְׂרָא
 דָּא בְּדָא, בְּגִין לְאַנְהָרָא וכן להעלות בחינת קדושת המשכן התחתון בתוך
 הבית העליון וכל זה כדי לקשור ולכלול קדושת שניהם ביחד כדי שיאירו אחד
 לשני. אַבְל לָאו לְנִיחָא אבל עדיין במשכן שילה לא היה כדי ליתן מנוחה ומקום
 קבע לשכינה. דְּהָא לָאו נִיחָא, בַּר פֶּד אֶתְבְּנִי בִּי מִקְדֶּשָׁא,
 בְּיוֹמוֹי דְּשִׁלְמָה מְלֻכָּא, שהרי לא היה מנוחה רק כאשר נבנה בית המקדש
 בימי שלמה המלך שהיה אז סוד יחוד השלם של ז'ו"ן דְּהָא כְּרִין אִיהוּ מְנוּחָה
 לְעִילָא וְתַתָּא שהרי אז היה מנוחה למעלה שנתבטלה אחיות החיצוניים מן
 השכינה, וכן למטה שישבו ישראל במנוחה מכל אויביהם. בְּגִין דְּתַפְּזוּ תְּקִיפוֹ
 דְּנִיחָא, וְלֹא לְנִטְלָא מֵאַתָּר לְאַתָּר משום שבמקדש שלמה היה
 מנוחה בטוחה וחזקה שעלתה המלכות להקשר ביסוד ולא היתה צריכה יותר לגלות ממקום
 אל מקום וזהו השלושה משכנים שזכר בפסוק כנגד המשכן במדבר ומשכן שילה ובית
 המקדש בימי שלמה.

משכן מלשון משכון ששוכן איתנו כבעל חוב ולא כבחינת קבע

וּבְגִין כֶּךָ אֵית מְשָׁכְנָא, וְאֵית בֵּית ומשום כך יש בחינת משכן ויש
 בחינת בית שבחינת משכן היא שנתמשכן כאן איתנו אבל אינו מיושב ממש
 איתנו שעיקר מדורו למעלה ובחינת בית הוא מדור קבע. מְשָׁכְנָא: כְּמָה דְּאֵת
 אָמַר, משכן שאמרנו שאינו בחינת קבע למדנו מהפסוק כמו שנאמר (ויקרא כו)

וְנָתַתִּי מִשְׁכְּנֵי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אֶתְכֶם. מֵאֵי
 מִשְׁכְּנֵי. מהו הלשון משכני מִשְׁכְּנֹתַיִו דְּקוּדְשָׁא בְּרִידָּה הוּא,
 דְּלִהוּוֹן גְּבִייהוּ דִּישְׂרָאֵל ומתרץ שהוא משכנותיו של הקב"ה לשון משכון
 היינו שיעבוד כמו חוב שיש להקב"ה לשכון בתוך עם ישראל. מֵאֵי טַעְמָא. בְּגִין
 דְּכֹתִיב וְלֹא תִגְעַל נַפְשֵׁי אֶתְכֶם ומה הטעם ששוכן איתנו כבעל חוב
 במשכן בלבד ולא מרצון בתוך בית קבע ומתרץ שאילולא שהיה הקב"ה כבעל חוב היה
 הקב"ה גועל בעמ"י שלא היו ראויים באמת שישכון ביניהם אבל בחינת בית היא מנוחה
 ודירת קבע.

משכן סוד מלאך מט"ט לא יכולה לשרות בו קדושה גדולה, בית סוד המלכות
 בעולם האצילות

מֵה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי ושואל מה ההבדל בין בחינת משכון לבחינת בית. אֵלֶּא
 מִשְׁכָּן: כְּמִלְכָּא דְאֵתִי לְגַבֵּי רְחִימִיהָ, וְלֹא מִיִּיתִי כָּל
 אוֹכְלוֹסִין דִּילִיָּה עִמֶּיהָ אלא בחינת משכן היא כמלך שבא לבקר אוהבו ולא
 מביא איתו כל חיילותיו עמו, בְּגִין דְּלֹא לְאַטְרָחָא עָלֶיהָ, אִיהוּ אֶתִּי
 לְגַבֵּיהָ בְּזַעִיר חֵילִין משום שאינו רוצה להטריח על אוהבו אלא בא אליו
 עם קצת מחיילותיו וכוונתו שהמשכן היה בסוד מלאך מט"ט עולם היצירה ובהיותו נמוך לא
 היו מידותיו בקו המידה העליונה ולא יכולה לשרות בו קדושה גדולה שלא היה דירה נאה
 כביכול לכבודו יתברך. בֵּית: דְּכָל חֵילִין וְכָל אוֹכְלוֹסִין דִּילִיָּה,

כָּלֵהוּ אֵייתִי עִמִּיהָ, לְדִיּוּרָא בְּהוּא בֵּיתָא, אבל בחינת בית היא שהמלך מביא עמו כל חייליו וכל קרוביו וכולם באים עמו לדור באותו הבית וכוונתו שקדושת הבית היתה במידת המלכות עולם האצילות ומידותיו היו גדולות בקו המידה העליונה ולפיכך יכלה לשרות בו קדושה גדולה וְדָא אִיהוּ בֵּין מְשָׁכְן וּבֵין בֵּית וְזוּהוּ הַהִבְדֵּל בֵּין בַּחֲנִינָא מְשָׁכְן לַבַּחֲנִינָא בֵּית. בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, אִיהוּ דִּיּוּרָא דְנִיּוּחָא לְעֵלְמִין, בית המקדש הוא מדור מנוחה לעולמים בְּכָל אֵינּוֹן רְתִיכִין, בְּכָל אֵינּוֹן דִּיּוֹקְנִין, בְּכָל אֵינּוֹן עוֹבְדִין, בְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא וכל עשיותיו מרכבותיו הם בסוד הכבוד העליון ובכל אותם שיעורי מדות הם כנגד מדות העליונות ובכל אותם מעשים נעשו בו כדוגמת העליונים.

לְתַבְרָא (ד"א לְחַבְרָא) עוֹבְדִין דְלִתְתָא, בְּגוּוֹנָא דְלְעִילָא לחבר מעשי המשכן שלמטה כדוגמת מעלה. מְשָׁכְן, בְּזַעִיר דִּיּוֹקְנִין, בְּזַעִירִין עוֹבְדִין, לְנַטְלָא מֵאֲתָר לְאֲתָר, וְכֻלָּא בְרֻזָּא דְלְעִילָא אבל משכן הוא כדוגמת העליונים בדוגמת מקצת מרכבותיו וכן במקצת מעשים הדומים לעליונים ולפיכך שאין בו הרבה השראת קדושה עליונה אלא מקצת לכך היה גולה ממקום למקום והכל בסוד העליון.

תָּא תָּזִי, בַּד פְּקִיד קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמֹשֶׁה עַל מְשָׁכְנָא, בא וראה כאשר ציוה הקב"ה את משה על עשיית המשכן לָא תָּוָה יְכִיל לְמִיָּקָם בֵּיהָ, לא היה יכול משה לעמוד על עשייתו מפני שנשמת משה היתה בסוד ת"ת דאצילות והמשכן היה בסוד מלאך מט"ט עולם היצירה ולא היה משה